

РЕШЕНИЕ

№ 5277

гр. София, 05.08.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 20.05.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **2280** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.215 и чл.192 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на К. М. П. срещу Писмо към преписка № РНИ17-ГР94-704-(14) от 09.11.2018 г. на Кмета на Район „Нови Искър” – Столична община, с което е отказано да се издаде заповед по чл. 192, ал. 2 ЗУТ в полза на жалбоподателя. В жалбата се навеждат доводи, че отказът е постановен в нарушение на материалния закон – чл.210, ал.5 ЗУТ. Иска се отказът да бъде отменен и преписката да бъде върната на административният орган със задължителни указания за издаване на заповед по чл.192, ал.2 ЗУТ, с която да се учреди право на преминаване през чужд поземлен имот.

В съд.з. жалбоподателят К. М. П., чрез адв.Б., поддържа жалбата.

Ответникът - кметът на район „Нови Искър“-СО, р.пр., не се представлява и не ангажира становище в съд.з. В писмено становище към писмото, с което административната преписка е изпратена в съда, излага съображения за недопустимост, алтернативно – неоснователност на жалбата.

Заинтересованата страна М. З. Ц., чрез адв.Н. в съд.з. и в представена писмена защита, оспорва жалбата. Претендира за направените по делото разноси.

Съдът, като взе предвид изложеното в жалбата, становищата на страните и събраните по делото писмени доказателствата, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по заявление на жалбоподателя К. П. рег.№ РНИ17-ГР94-704/5/ от 08.02.2018г., с което, с цел да се осигури достъпа до УПИ II-785, кв.156, негова собственост, той е поискал от кмета на Район „Нови Искър“-СО да бъде издадена заповед по чл.192, ал.2 ЗУТ, с която да бъде учредено право на преминаване през ПИ 00357.5355.45, собственост на заинтересованата страна М. З. Ц., както и да бъде допуснато предварително изпълнение на същата.

С решение по Протокол № 2/20.02.2018г. на комисията по чл.210, ал.2 ЗУТ при Район „Нови Искър“-СО, е приета изготвената пазарна оценка на обезщетението за едногодишно ползване за преминаване на част от ПИ с идентификатор 00357.5355.45 в размер на 240лв. Решението е обжалвано от М. Ц.; отменено е от АССГ с решение №5703/09.10.2018г. по адм.д.№3482/2018г., като по настоящем по касационна жалба от К. П. делото е висящо пред ВАС.

Видно от банково извлечение от набираща сметка на СО-район „Нови Искър“ на 12.04.2018г. жалбоподателят е превел определената сума от 240лв. С писмо от 08.05.2018г. заинтересованата страна е уведомена за внесеното обезщетение, като ѝ е указано, че ако желае да се ползва от него, следва да представи банкова сметка, по която то да бъде преведено.

Със заявление вх.№РНИ18-ГР-704/7/ от 12.04.2018г. и вх.№РНИ18-ГР-704/11/ от 25.09.2018г К. П. е поискал, с оглед предварителното внасяне на обезщетението от 240лв. за М. З. Ц., да бъде приложена разпоредбата на чл.210, ал.5 ЗУТ като се издаде заповед за предварително изпълнение за упражняване на правото му на преминаване.

С оспореното Писмо към преписка № РНИ17-ГР94-704-(14) от 09.11.2018 г. на Кмета на Район „Нови Искър“ – Столична община е отказано да се издаде заповед по чл. 192, ал. 2 ЗУТ в полза на жалбоподателя, като са изложени съображения, че не са налице условията по чл.210, ал.5 ЗУТ, доколкото правоимащите лица не са посочили банкова сметка по която да се приведе сумата по оценката; както и че доколкото протоколното решение на комисията за оценката е оспорено пред АССГ, за което е образувано адм.д.№3482/2018г., решение №5703/09.10.2018г. по което е оспорено пред ВАС; правомощието да бъде допуснато предварително изпълнение е само на съда съгласно чл.167, ал.1 АПК, а не на административния орган.

Писмото е съобщено на жалбоподателя, чрез пълномощника му адв.Б., на 20.11.2018г., а жалбата срещу него, по което е образувано настоящото съдебно производство, е подадена на 21.11.2018г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна и като взе предвид задължителните указания в Определение №2556/20.02.2019г. по адм.д.№955/2019г. на ВАС-Второ отделение, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима като насочена срещу подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 АПК, по арг. от разпоредбата на чл.210, ал.3 ЗУТ. Подадена е от лице, което е негов адресат и което е неблагоприятно засегнато от него, което обосновава и наличието на правен интерес от оспорването. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок за оспорване. По съществото на жалбата, като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия, и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган, в предвидената от закона форма, при липса на допуснати съществени нарушения на

административнопроизводствените правила.

По съответствието му с материалния закон и целта му съдът съобрази следното:

Съгласно чл.192 ЗУТ право на преминаване през чужд поземлен имот се учредява с писмен договор с нотариална заверка на подписите. Когато не е постигнато съгласие между собствениците на поземлените имоти и друго техническо решение е явно икономически нецелесъобразно, правото на преминаване през чужди поземлени имоти се учредява със заповед на кмета на общината. Цената на правото на преминаване се определя по реда на чл.210 и се заплаща преди издаване на заповедта. В хипотезата на чл.192 ЗУТ се учредява сервитут - право на преминаване през чужд поземлен имот, в който случай обезщетението се определя и изплаща еднократно преди издаването на заповедта – чл.192, ал.6 ЗУТ, като заповедта се вписва в имотния регистър по партидата на поземления имот, който се обслужва от учреденото право на преминаване и по партидата на поземления имот, върху който е учредено правото на преминаване.

Одобрената с протоколното решение от комисията по чл.210, ал.2 от ЗУТ експертна оценка обаче е за една година /каквато по принцип се изисква за учредяване на временен път по чл.191, ал.2 ЗУТ/, а не необходимата при учредяване на сервитут за преминаване по чл.192 ЗУТ еднократна такава.

Чл. 210, ал. 5 от ЗУТ дава възможност на лицето, което иска да се ползва от оценката, преди да е влязло в сила решението на комисията, да стори това, но след внасяне в банката на името на правоимащия сума, равна на определеното обезщетение, като внасянето на сумата има действие по отношение на правоимащия от деня на съобщението по реда на Административнопроцесуалния кодекс, направено от общината; внесената сума се изплаща на правоимащия по нареждане на кмета на общината, като правоимащите трябва да бъдат обезщетени напълно за разликата в едномесечен срок от влизането в сила на оценката. Такова искане е направил и жалбоподателя, като титулярът на сервитутното право, като с оспореното писмо, кметът на района е отказал да приеме, че са налице предпоставките по чл.210, ал.5 ЗУТ.

Съдът приема, че не е налице хипотезата по чл.27, ал.2, т.1 АПК към постановяването на оспорения отказ, както твърди ответникът по делото, доколкото към предходните искания на жалбоподателя от 08.02.2018г., и 12.04.2019г. не са били налице обстоятелства, налични към датата на искането от 25.09.2018г., във връзка с което е произнесен оспорения административен акт – внасянето на обезщетение и съобщаването за това на заинтересованата страна.

Съдът прима, че предварителното ползване от оценката по чл.210 ЗУТ в хипотезата по чл.192 ЗУТ се изразява във възможността да се издаде заповед за учредяване на право на преминаване преди да е влязло в сила решението за оценката. Впоследствие, в компетентността на административният орган при условията на чл.60 АПК е да прецени дали да допусне предварително изпълнение на заповедта по чл.192, ал.2 ЗУТ, съответно на съда при условията на чл.167 АПК при образувано съдебно производство за обжалване на издадената вече заповед за учредяване на сервитут /каквато в случая липсва/.

Като е поискал да се ползва предварително от оценката съгласно чл.210, ал.5 ЗУТ, административният орган правилно е приел, че жалбоподателят е поискал да се издаде заповед по чл.192, ал.2 ЗУТ преди да е влязло в сила решението за оценката. За да прецени дали са налице условията за това съдът взе предвид следното:

Доколкото по делото се установяват данни за одобрена оценка за преминаване за една година, а не за еднократна такава, каквато е необходима за учредяването на сервитута по чл.192, ал.2 ЗУТ, дори да се приеме, че съгласно чл.210, ал.5 ЗУТ внасянето на обезщетението по сметка на общината и уведомяването на правоимащите е достатъчно, съдът намира, че не се установява одобрена от комисията по чл.210 ЗУТ еднократна оценка на правото на преминаване, от която да се ползва жалбоподателя. Т.е. парвилно административния орган е приел, че все още не са налице условията за учредяване на претендирания от жалбоподателя сервитут.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата следва да бъде отхвърлена.

Доколкото оспореното писмо, с което е отказано учредяване на сервитут не засяга права и законни интереси на М. З. Ц. и не създава задължения за него, съдът намира, че неправилно е конституирал същия като страна по делото, поради което производството по отношение на него следва да бъде прекратено.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на К. М. П. срещу Писмо към преписка № РНИ17-ГР94-704-(14) от 09.11.2018 г. на Кмета на Район „Нови Искър” – Столична община, с което е отказано да се издаде заповед по чл. 192, ал. 2 ЗУТ.

ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО по адм.д.№2280/2019г. по описа на Административен съд София-град по отношение на М. З. Ц..

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: